

[Undervisningsministeren]

ker driftsudgifterne i forbindelse med lærlingeundervisningen.

Til øvrige uddannelser ved tekniske skoler og handelsskoler, som afsluttes med en statskontrolleret prøve eller eksamen, betaler staten ifølge den gældende lov 100 pct. tilskud. En undtagelse herfra blev vedtaget ved en lovændring i 1980, idet uddannelserne til merkonom og teknonom kun oppebærer et driftstilskud på 84 pct. I forlængelse heraf foreslås det nu, at der gives undervisningsministeren en bemyndigelse til at godkende, at visse former for undervisning, der afsluttes med en statskontrolleret prøve eller eksamen, kun skal oppebære 84 pct. i driftstilskud.

Bemyndigelsen vil ved lovens ikrafttræden blive benyttet til at fastslå en 84 pct.s tilskudsordning til ejendomsmægleruddannelsen, der hidtil har været en merkonomuddannelse. Teknonom- og merkonomuddannelserne vil ligeledes blive fortsat som 84 pct.-uddannelser.

På erhvervsskolerne gennemføres en del undervisning, som ikke er tilskudsberettiget efter undervisningsministeriets regler. Den største rekvirent af sådan undervisning er direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne i henhold til reglerne om efteruddannelse af faglærte m.v. En mindre del af undervisningen gennemføres for private og kommunale rekvirenter.

Med det formål at skabe klare og ensartede regler for betalingen for denne undervisning foreslås der tillagt undervisningsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler om størrelsen af og fremgangsmåden ved betaling for denne undervisning.

Fra erhvervsskolernes side har der været fremsat ønsker om, at skolerne af deres egenkapital kunne anvende midler til at udvikle nye kurser m.v., hvortil der ikke findes en aktuell rekvirent. Det har hidtil været anset for tvivlsomt, om der i loven var hjemmel til en sådan anvendelse af egenkapitalen. For at åbne mulighed for en sådan anvendelse foreslås det, at undervisningsministeren kan godkende, at skolerne af deres egenkapital kan anvende midler til udvikling af undervisning, der ikke er tilskudsberettiget efter undervisningsministeriets regler.

Endelig foreslås en teknisk justering af tilskudsreglerne for skolehjem, således at lovens regler bringes i overensstemmelse med det i finansloven anvendte bevillingsprincip.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om menighedsråd.

(Lovforslag nr. L 65).

Lovforslaget tilsigter at samle bestemmelserne i den nuværende menighedsrådslov i en ny lov, efter at reglerne om valg til menighedsråd nu er overført til en særlig lov, der blev stadfæstet den 21. december 1983.

Forslaget vil medføre en forbedring af systematikken i den gældende menighedsrådslov, der er fra 1922, og som i de mellemliggende år er blevet ændret talrige gange og har fået tilføjet mange nye bestemmelser.

En præcisering eller ajourføring af den gældende lovtekst i overensstemmelse med udviklingen i praksis og samfundsudviklingen i øvrigt tilsigter at gøre reglerne mere overskuelige og lette menighedsrådenes og de øvrige kirkelige instansers arbejdsvilkår.

Der sigtes endvidere imod en styrkelse af menighedsrådenes selvstændighed.

Forslaget indeholder således ikke som den nugældende lov en bestemmelse om, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om, til hvilke formål menighedsrådenes rådighedsbeløb kan anvendes.

Rådighedsbeløbet skal fortsat kunne benyttes til støtte af de af sognets præst eller præster foreslåede kirkelige aktiviteter og til dækning af udgifter til folkekirkelige aktiviteter, der iværksættes af menighedsrådet. Efter forslaget overlades det imidlertid til det enkelte menighedsråd under tilsyn af provstiuvalget som budgetapproberende myndighed – men uden centralt fastsatte begrænsninger – at disponere over rådighedsbeløbet inden for lovbestemmelsens rammer.

Det må anses for at være i god overensstemmelse med de almindelige decentraliseringsbestemmelser, at det overlades til de lokale kirkelige myndigheder at skønne over, hvilke kirkelige formål der kan støttes af rådighedsbeløbet.

Det kan endelig nævnes, at det foreslås overladt til menighedsrådene efter afholdt menighedsrådsmøde at træffe beslutning om op-

[Kirkeministeren]

rettelse af fælles menighedsråd i pastorater med flere sogne, uden at biskoppens tilladelse som hidtil skal indhentes. Ligeledes foreslås det overladt til menighedsrådene selv at træffe bestemmelse om, hvorvidt der ved oprettelsen af et nyt sogn eller kirkedistrikt skal foretages nyvalg for den tilbageblevne del af sognet. Efter den nugældende bestemmelse træffes afgørelse herom af kirkeministeren.

Efter forslaget skal der nedsættes et fællesudvalg til bestyrelse af præsteembedets faste ejendom, såfremt der er flere menighedsråd i et pastorat. Nedsættelse af et fællesudvalg må ses i sammenhæng med, at det er tanken i det kommende forslag til lov om folkekirken økonomi at foreslå den hidtidige præstelønningskasse afskaffet.

Det er i øvrigt hensigten som led i en ændret systematisering af den kirkelige lovgivning på et senere tidspunkt at forelægge folketinget forslag til en lov om ansættelse i stillinger i folkekirken, hvortil alle regler om ansættelse af præster og provster samt om ansættelse af kirkefunktionærer vil blive foreslået overført.

Samtidig vil det være naturligt at søge bestemmelserne om menighedsrådenes økonomiske kompetence og bestemmelser fra andre kirkelige love af økonomisk karakter samlet i en særlig lov om folkekirken økonomi, ligesom reglerne om medlemskab af folkekirken, der systematisk ikke hører hjemme i menighedsrådslovgivningen, vil blive søgt udskilt i en særlig lov om medlemskab af folkekirken.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer, medfører ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hermed fremsætter jeg for folketinget:

Forslag til lov om privatbanerne.

(Lovforslag nr. L 68).

Ud over egentlig regelsanering har lovforslaget til formål at skabe administrative for-

enklinger på privatbaneområdet i forhold til i dag.

I lovforslagets bemærkninger er der nærmere redegjort herfor, herunder også, at disse forenklingsbestræbelser vil blive fulgt op i forbindelse med udfærdigelsen af de administrative regler, der skal gennemføres, når lovforslaget er vedtaget, f.eks. de enkelte baners vedtægter. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpå. Blot skal jeg til en enkelt, men meget central forenklingsforanstaltning, nedlæggelsen af privatbaneudvalget, knytte en bemærkning.

Baggrunden for nedlæggelsen af udvalget er der nøje redegjort for i de almindelige bemærkninger. Her vil jeg blot understrege, at der ikke fra lokalpolitisk side er grundlag for at frygte, at ministeriet med nedlæggelsen af udvalget, hvori der sidder repræsentanter for de kommunale organisationer, har til hensigt at handle hen over hovedet på lokalpolitiske interesser i forbindelse med administrationen af privatbanerne. Ministeriet vil tværtimod intensivere kontakten til lokalpolitikere i de områder, der betjenes af banerne, så de lokalpolitiske interesser i højere grad, end det var muligt gennem privatbaneudvalgets funktion, kommer til at indgå i beslutningsprocessen.

Endelig skal jeg fremhæve, at der ved lovforslaget ikke sker nogen ændring i banernes ejerforhold, ledelse og drift. Når der ikke i forbindelse med en revision af den gældende lovgivning lægges op til en ændring omkring disse forhold, skyldes det, at noget sådant ville møde stærk lokalpolitisk modstand. I det udvalgsarbejde, der ligger til grund for lovforslaget, blev der – til trods for at udvalgets kommissorium åbnede mulighed herfor – ikke fremsat ønske fra nogen side om en ændret organisatorisk struktur for privatbanerne, og et enigt udvalg fandt ikke anledning til at gå ind i en nærmere vurdering af alternative organisationsmodeller.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg: